

РЕШЕНИЕ

№ 6617

гр. София, 18.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 03.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **12439** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Кайзен Структ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Х., чрез адв. В. С. С., със съдебен адрес [населено място], [улица], ап. 3, срещу Решение ПИ-381/19.11.2025 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. (ТД на НАП С.), с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с № С250022-022-0124381/28.10.2025 г. (ПНОМ), с което е наложен запор върху банкова сметка с IBAN [банкова сметка], с титуляр „Кайзен Структ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК].

С жалбата се оспорва решението на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки, като незаконосъобразни, издадени в противоречие с материалния закон. Твърди се, че в ДОПК не е уредена обезпечителна мярка „запор върху задължение на длъжника към трето лице“ и не е допустимо разширително тълкуване, както и че в такава няма смисъл. Сочи се, че „Кайзен Структ“ ЕООД няма публични задължения, за които отговаря както пряко, така и като трето задължено лице. Оспорва се изводът на административния орган, че извършените между участниците в сделката „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД и „Ди Ди Мениджмънт“ АД операции са увреждащи интересите на НАП. Иска се отмяната на Решение ПИ-381/19.11.2025 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., както и на потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки с № С250022-022-0124381/28.10.2025 г.

В открито съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. С. и адв. Б., които

поддържат жалбата и молят за отмяна на решението на директора на ТД на НАП С. и на потвърденото с него ПНОМ. Представят писмени бележки с подробно развити аргументи. Претендират се разноси по представен списък.

Ответникът – директор на ТД на НАП С., се представлява по делото от юрк. П., който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Поддържа становище за заобикаляне на закона и избягване заплащането на публични вземания в особено големи размери с извършената делегация за плащане, която била изготвена след установяване на размера на публичните задължения. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в производството и не дава становище по жалбата.

Административен съд София-град, като съобрази наведените в жалбата доводи и приложените писмени доказателства, намира за установено следното:

В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2024 г. на 10.05.2024 г. за събиране на установени и изискуеми публични задължения на „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], в размер на 40 433,18 лв., представляващи задължения за ДОО, УПФ, ЗО, декларирани с декларация обр. 6, както и задължения за данъци по декларации по ЗДДС и ЗКПО. Съобщение за доброволно изпълнение № С240022-048- 0064052/17.05.2024 г. по същото дело е връчено на дружеството на 17.05.2024 г. по електронен път чрез активиране на електронна препратка. По така образуваното изпълнително дело са издавани разпореждания за присъединяване на просрочени публични задължения на обща стойност в размер на 206 882,50 лв.

За обезпечаване на вземанията с Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ с изх. № С240022-022-0080828/02.09.2024 г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банковите сметки на жалбоподателя, по депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги, находящи се в ТБ доставчик на платежни услуги - Ю. АД, за сумата в размер на 95 539,44 лв. Вследствие на изпратено Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение с изх. № С240022-029-0071300/10.12.2024 г. до Ю. АД е постъпила разпределена по изпълнителното дело сума в размер на 10 404,43 лв. За дообезпечаване на публичните задължения са издадени постановления за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. № С250022-022-0080792/08.07.2025 г. с наложен запор върху МПС - лек автомобил Ф., модел „Ш.“, с рег. [рег.номер на МПС], и съответно запор на суми по банкови сметки в „Юробанк“ АД с ПНОМ изх. № С250022-022-0123874/28.10.2025 г. в размер на 100 839,87 лв.

Между „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД, в качеството му на изпълнител, и „Ди Ди Мениджмънт“ АД, с ЕИК:[ЕИК], в качеството му на възложител е сключен договор за цялостно изпълнение на част „Вертикална планировка“ за обект - Жилищна сграда, находящ в [населено място], район „П.“ на 25.03.2024 г. и 15.03.2024 г. за сумата от 81 188,86 лв. с ДДС, плюс сумата от 3 529,95 лв., представляващи гаранция за добро изпълнение. На 10.03.2025 г. е сключен договор за строително-монтажни работи /СМР/ с подизпълнител между „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД, в качеството му на изпълнител, и „К. С.“, в качеството му на подизпълнител, с предмет - извършване на СМР за горепосочения обект.

На 10.07.2025 г. е подписана делегация за плащане, с която делегантът „Ей Си Ай Консулт“ ЕООД възлага на делегата „Ди Ди Мениджмънт“ АД да извърши плащане по фактура № [ЕГН]/04.07.2025 г. на делегатаря „Кайзен Структ“ ЕООД за сумата от 81 188,86 лв., с което задължението на „Ди Ди Мениджмънт“ АД към „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД по договора за

изграждане на обект - Жилищна сграда [населено място], район „П.“, да се счита за погасено изцяло. Плащането е извършено на 17.07.2025 г. по банкова сметка с IBAN: [банкова сметка] в „Юробанк България“ АД. Впоследствие публичният изпълнител е наложил запор на посочената банкова сметка с издаване на ПНОМ с изх. № С250022-022-0124381/28.10.2025 г. за сумата от 196 379,31 лв., като същата е намалена до размера на горепосочената фактура, а именно 81 188,86 лв., чрез издаване на Постановление за частична отмяна на наложените обезпечителни мерки с изх. № С250022-193-0001352/30.10.2025 г. В постановлението е посочено, че запорът се налага за обезпечаване на задължения на „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД по отношение на налични и постъпващи суми в полза на „Кайзен Структ“ ЕООД, като титуляр на банковата сметка е последното дружество.

Предмет на оспорване в настоящото производство е ПНОМ с изх. № С250022-022-0124381/28.10.2025 г., с което е наложен запор на банковата сметка на „Кайзен Структ“ ЕООД в „Юробанк България“ АД.

Срещу горното постановление е подадена жалба по административен ред пред директора на ТД на НАП С., който е отхвърлил същата с Решение № ПИ-381/19.11.2025 г. Изложени са мотиви, че е доказана обезпечителната нужда, тъй като дружеството длъжник „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД не е платило доброволно публичните си задължения и няма секвестрируемо имущество. Освен това е посочено, че между „Ди Ди Мениджмънт“ АД в качеството на възложител, от една страна, и „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД като изпълнител – от друга, е сключен договор за възлагане на СМР през месец март 2025 г. (с посочени две различни дати), към който момент за „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД задълженията са съществували, тъй като са установени с декларация обр. 6, подадени от същото в портала на НАП. Установено е, че най-старата като период декларация по изпълнителното производство се отнася за периода 01.01.2024 г. - 31.01.2024 г. Следователно лицето е било наясно с просрочените и непогасени в срок публични задължения към НАП още към момента на сключване на горесцитирания договор.

Отделно от това се посочва, че „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД е предприело следващо действие, целящо неплащане на формираните задължения към НАП, като знаейки, че изискуемостта е настъпила, сключва нов договор за СМР с „Кайзен Структ“ ЕООД като подизпълнител почти година след образуването на изпълнителното дело и предприетите спрямо него действия по принудителното събиране на вземанията. Във връзка с този договор е изготвена делегация за плащане, с която делегантът „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД нарежда на делегата „Ди Ди Мениджмънт“ АД да извърши плащане за сумата от 81 188,86 лв. на делегатора „Кайзен Структ“ ЕООД за сметка на делеганта. Органът излага становище, че тази делегация представлява упражняване на право с правна последица разместване на имуществени блага, като поражда правната възможност да се плати чуждото задължение. Органът счита, че в настоящия случай с тази операция „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД е целяло увреждане на кредитора НАП чрез встъпване в отношения с втори кредитор - „Кайзен Структ“ ЕООД.

Така мотивираното решение на директора на ТД на НАП С. е оспорено по съдебен ред с жалба вх. № 29544 от 26.11.2025 г. по описа на АССГ, подадена чрез органа на 21.11.2025 г.

При така описаната фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

По допустимостта:

На основание чл. 197, ал. 1 от ДОПК, постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. Съгласно ал. 2, решението по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по

постоянния адрес или седалището на жалбоподателя, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния взискател.

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с право и интерес от оспорване на неблагоприятен за него административен акт, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По същество:

В настоящото производство предмет на контрол е законосъобразността на наложени обезпечителни мерки, което съгласно чл. 200 от ДОПК се извършва с постановление, издадено от публичен изпълнител.

Оспореното ПНОМ е издадено от Д. П.-Н., на длъжност публичен изпълнител в ТД на НАП С., за която по делото е представена Заповед № 498 от 26.03.2025 г. на директора на ТД на НАП С., с която е преназначена на длъжност „старши публичен изпълнител“, считано от 01.04.2025 г. Същото е в писмена форма и съдържа законоустановените реквизити, посочени в чл. 196, ал. 1 от ДОПК.

Оспореното пред съда решение на директора на ТД на НАП С. е издадено от компетентен орган и в предписаната от закона писмена форма, като съдържа правни и фактически основания за издаването му. Издадено е по подадена в срок жалба срещу постановлението. Същото обаче е постановено при неправилно приложение на закона, тъй като с постановлението е наложена непредвидена в закона обезпечителна мярка.

Според чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Задължителен реквизит от съдържанието на постановлението е да бъде посочен видът на съответната обезпечителна мярка и на имуществото, върху което тази мярка се налага - чл. 196, ал. 1, т. 6 от ДОПК.

Видовете обезпечителни мерки са лимитативно посочени в чл. 198, ал. 1 от ДОПК, озаглавен „Видове обезпечителни мерки“, като включват следните:

1. с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб;
2. със запор на движими вещи и вземания на длъжника;
3. със запор на сметките на длъжника;
4. със запор на стоките в оборот на длъжника.

В разпоредбата на ал. 2 от с.з. изрично е посочено, че публичният изпълнител може да наложи повече от една обезпечителна мярка до общата сума до размера на вземането.

Налагането на запор на банкова сметка, посочен в чл. 198, ал. 1, т. 3 от ДОПК, е уредено в чл. 202, ал. 1 от ДОПК. Тази мярка има за цел, както и останалите обезпечителни мерки, да предотвратява разпореждането със суми, постъпващи по сметки на длъжника. Всяко разпореждане със запорираното имущество или вземане са недействителни спрямо НАП или други присъединени кредитори. Освен обезпечителната функция запорът спира изтичането на предвидения в ДОПК давностен срок, съгласно правилата на чл. 171 - 172 ДОПК.

Не се спори, че обезпечените публични вземания са установени по предвидения в закона ред по отношение на „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД като длъжник, не са предмет на спор между страните и е настъпила тяхната изискуемост, тоест подлежат на принудително изпълнение. По делото не се твърди и няма данни жалбоподателят „Кайзен Структ“ ЕООД да е страна по изпълнителното дело.

В настоящия случай се установява, че е наложен запор на банкова сметка на контрагент на

дружеството длъжник в изпълнителното производство, а именно на „Кайзен Структ“ ЕООД, който е подизпълнител по сключен с „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД договор за СМР от 10.03.2025 г. Във връзка с това „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД дължи на „Кайзен Структ“ ЕООД уговорената цена, за която „Кайзен Структ“ ЕООД издава фактура № 0...042 от 04.07.2025 г. на стойност 84 718,81 лв. с ДДС, с получател „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД. Същата е платена посредством делегация за плащане от 10.07.2025 г., с която „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД нарежда на длъжника си „Ди Ди Мениджмънт“ АД по фактура № 140 от 04.07.2025 г. (във връзка със сключен договор за СМР между същите страни) да заплати дължимото по договора с него възнаграждение на „Кайзен Структ“ ЕООД, в размер на 81 188,86 лв. с вкл. ДДС. По делото е представено платежно нареждане от 17.07.2025 г. с наредител „Ди Ди Мениджмънт“ АД и получател „Кайзен Структ“ ЕООД, с посочено основание „плащане по делегация получена от Ен Си Ай Консулт ЕООД ф-ра 140“. По делото е представена фактура № 140, издадена от „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД, с получател „Ди Ди Мениджмънт“ АД, с предмет „акт 19-25 по договор за изпълнение на вертикална планировка от 25.03.2025 г.“. Чрез изпълнението на тази конструкция се погасяват едновременно задълженията както на „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД към „Кайзен Структ“ ЕООД, така и на „Ди Ди Мениджмънт“ АД към „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД. В случая запорът е наложен върху банкова сметка на „Кайзен Структ“ ЕООД за посочената сума от 81 188,86 лв., която е постъпила от „Ди Ди Мениджмънт“ АД. Описаното води до извод, че публичният изпълнител цели запор върху вземането на „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД, който е длъжникът в изпълнителното производство, от „Ди Ди Мениджмънт“ АД, като налага запор върху банкова сметка на трето за принудителното изпълнение лице.

Запорът на вземания на длъжника е обезпечителна мярка, предвидена в чл. 198, ал. 1, т. 3 от ДОПК - за вземания по банкови сметки, и в т. 2 - за вземания от лица, които не са банки. По отношение на предмета на запора, посочен в т. 2 и т. 3 от горната разпоредба - банкови сметки и вземания, законодателят е предвидил недвусмислено, че те следва да бъдат на длъжника. Специалните предпоставки и ред за налагането на тази обезпечителна мярка законодателят е дал в чл. 202 от ДОПК, озаглавен "Запор на вземания". Съгласно първата разпоредба на чл. 202 от ДОПК, запорът върху вземания на длъжника от банки се извършва чрез връчване на запорно съобщение на банките, като запорът се смята наложен от часа в деня на връчване на запорното съобщение на банката. Подлежат на запор всички видове банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление от длъжника. Съгласно ал. 2 от с.з., запорът върху ликвидно или изискуемо вземане, което длъжникът има към трето лице, се налага чрез запорно съобщение, което се изпраща на длъжника, на третото задължено лице и на банките и другите доставчици на платежни услуги, в които третото задължено лице има сметки, като ал. 3 предвижда, че запорът се смята наложен спрямо третото задължено лице и банките от деня и часа на получаването на запорното съобщение.

От изложеното е видно, че тази предвидена в закона обезпечителна мярка, в двата ѝ варианта, е с предмет вземане на длъжника, тоест титуляр на същото следва да е длъжникът. Законодателят не е предвидил възможност за налагане на запор върху банкова сметка на контрагент на длъжника, каквото е сторено в настоящия случай с оспореното ПНОМ. Законодателят изисква с постановлението да се налага конкретна и предвидена в закона обезпечителна мярка - от изброените изчерпателно и изрично в чл. 198, ал. 1 от ДОПК, като е уредил както процесуалните правила за налагането на обезпечителните мерки, така и правните им последици. Друг вид обезпечения, непредвидени в закона, са недопустими. Защитата срещу действията на длъжника, които целят да осуетят обезпечаването на дълга и принудителното му събиране, не може да се

осъществява чрез незаконосъобразни и непредвидени в закона обезпечителни мерки или изпълнителни способности.

В случая жалбоподателят „Кайзен Структ“ ЕООД не е длъжник по изпълнителното дело и няма основание да отговаря за задълженията на своя контрагент, както и да понася неблагоприятни последици чрез налагане на заповор върху банковите му сметки за чужди задължения. Описаната в решението на ответника конструкция, за която сочи, че води до избягване заплащането на публичните задължения на „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД, в действителност представлява разпореждане с материално право на това дружество - за вземането му от „Ди Ди Мениджмънт“ АД по сключения договор за СМР, което е наредено да се плати на „Кайзер Структ“ ЕООД от името на „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД. В тази връзка за законосъобразното обезпечаване на публичните вземания е следвало да се наложи заповор върху вземането на „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД от „Ди Ди Мениджмънт“ АД, което би довело до забрана за разпореждане с него, но в случая няма данни за това по делото. След извършване на делегацията същата би могла да бъде обявена за недействителна спрямо публичния взыскател по реда на чл. 216 от ДОПК. Вместо това публичният изпълнител е наложил неуредена в ДОПК обезпечителна мярка - заповор върху сумите по банковата сметка на „Кайзен Структ“ ЕООД, постъпили от трето лице в изпълнение на задължение на „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД към „Кайзен Структ“ ЕООД. Законът не предвижда ангажирането на отговорността на получателя на плащането, което се основава на договор с длъжника. Получателят „Кайзен Структ“ ЕООД не участва в делегацията между „Ен Си Ай Консулт“ ЕООД и „Ди Ди Мениджмънт“ АД, същата не е подписана или изпълнена от него, нещо повече – не се твърди и не се доказва от ответника наличието на знание от негова страна или намерение за увреждане на публичния взыскател.

Като е наложил обезпечителна мярка „заповор на банкова сметка“ на лице, което не е длъжник в изпълнителното производство, публичният изпълнител е нарушил материалния закон, поради което издаденото постановление е незаконосъобразно и като такова е следвало да бъде отменено от директора на ТД на НАП С..

Гореизложеното води до извод, че оспорваният административен акт - Решение ПИ-381/19.11.2025 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с № С250022-022-0124381/28.10.2025 г., следва да бъде отменен като незаконосъобразен, както и потвърденото с него постановление.

С оглед изхода от спора и изрично заявеното в тази връзка искане от процесуалния представител на жалбоподателя за заплащане на разноски, ответникът следва да бъде осъден да му заплати разноски по делото за заплатена държавна такса и за адвокатско възнаграждение за осъщественото по делото процесуално представителство от адвокат. В тази връзка съдът намира за основателно направеното от ответника възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение предвид фактическата и правна сложност на делото, както и броя на проведените открити съдебни заседания, а именно – само едно. Поради това на жалбоподателя следва да се присъди сума за процесуално представителство от адвокат в минимален размер съгласно Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, а именно в размер на 511,29 евро, или 1000 лева, както и за държавна такса в размер на 25,56 евро, или 50 лева.

При така изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК Административен съд София-град, Трето отделение, 67 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Кайзен Структ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Решение ПИ-381/19.11.2025 г. на

директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с № С250022-022-0124381/28.10.2025 г., с което е наложен запор върху банкова сметка с IBAN [банкова сметка], с титуляр „Кайзен Структ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК].

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на обезпечителни мерки с № С250022-022-0124381/28.10.2025 г., с което е наложен запор върху банкова сметка с IBAN [банкова сметка], с титуляр „Кайзен Структ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК].

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. да заплати на „Кайзен Структ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 536,85 евро /петстотин тридесет и шест евро и осемдесет и пет цента/, или 1050,00 /хиляда и петдесет/ лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: